

God schenkt Zijn genade aan de de moedige

Profetisch Woord neergeschreven door Bertha Dudde

Uitgave Jun 2007

Deze geschriften zijn niet konfessioneel!

Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling GOD's Woord, dat ons volgens de belofte in Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken.

Vertaald door:
Gerard. F. Kotte

Verantwoordelijk voor de uitgave:

Bertha Dudde Kring
p/a Postbus 194
NL-6460 AD Kerkrade

Inhoud

4956 Het afwijzen van de genadegave van GOD Duisternis.....	2
5021 Wie zich zelf verheft - Aanmatiging - Huldiging.....	3
5341 Aanmatiging.....	4
5595 De wil bepaalt het schenken van genade Genade.....	5
5913 Strijden of dienen.....	6
7057 De deemoedige schenk IK Mijn genade.....	7
7203 Het afwijzen van het goddelijke Woord vanuit geestelijke arrogantie.....	8
7308 De deemoedige schenkt GOD Zijn genade.....	9
7678 Aansporing om deemoedig te zijn.....	10
7730 Geestelijk overwicht is niet hetzelfde als geestelijke arrogantie.....	11
7797 Wat is het levensdoel op aarde?.....	12
7803 De geestelijke hoogmoed en het gevaar ervan.....	13
8208 Kritiek op het goddelijke Woord toont geestelijke hoogmoed aan.....	14
8281 Het gevaar van arrogantie.....	15
8589 Gebed om kracht en genade - Hoogmoed - Deemoed.....	16

4956 Het afwijzen van de genadegave van GOD Duisternis

25 augustus 1950

De genade van GOD mag niet worden afgewezen: Overweeg deze woorden en dan zult u het begrijpen dat de mensen door leed en ellende heen moeten gaan om over een andere weg bij het doel te komen, dat ze zonder moeite zouden kunnen bereiken door gebruik te maken van Mijn genade; IK worstel om elke ziel, IK wil niet dat ze verloren gaat en daarom kom IK haar met Mijn genade steeds weer tegemoet. IK wil haar helpen haar doel te bereiken, omdat IK weet dat ze alleen te zwak is serieus haar doel na te streven, zich te verlossen: Waar haar dus daartoe de kracht ontbreekt, geeft Mijn Liefde haar bovenmate veel genade en ze hoeft alleen zich zonder weerstand aan de werking van Mijn genade over te geven, ze hoeft alleen zich maar aan te laten trekken door Mijn Liefde en dus de genadegave te gebruiken En ze zal gered zijn voor eeuwig. Doch in hun blindheid zien de mensen Mijn Liefde niet en wijzen daarom ook Mijn genade af.

Toch heb IK nog erbarming met hen en houd rekening met hun staat van duisternis, want IK verwerp de mensen niet, alleen bevrijden ze zichzelf niet uit de boeien van de satan, die hetzelfde zijn als de verdoemenis, omdat ze een totale verwijdering van GOD betekenen. IK heb erbarming met de blinde en onwetende mensen en zet hen steeds weer de voet dwars: Ze wijzen MIJ en Mijn genadegave wel af, maar het mankeert hen aan het inzicht in datgene wat ze doen, en daarom verstoot IK hen niet, integendeel tracht ze aanhoudend te winnen. Maar wie Mijn genade afslaat, haar echter heeft ingezien als genade, die zondigt tegen Mijn Liefde en heeft geen erbarming te verwachten. Ook aan hen laat IK ME steeds weer kennen, maar veel moeilijker te herkennen dan eerst, omdat IK met smartelijke middelen zijn hart tracht te verzachten en hij MIJ in zulke middelen slechts moeilijk kan herkennen. Ook het leed is een genadegave, omdat het de mens naar MIJ moet leiden, als hij de weg alleen niet vindt of geen lust heeft hem te gaan. En zo zult u ook begrijpen dat een kostbare gave van MIJ uit de mens die haar afwijst niet tweemaal wordt aangeboden en die toch het inzicht had, dus haar waarde heel goed weet te schatten. Hij zal zich moeten verantwoorden, beantwoordend aan de genade die hij heeft afgeslagen. Hij zal echter ook in duisternis verkeren,

omdat het licht dat IK hem aanbood, is gedooft door eigen schuld en nu de duisternis veel dieper is dan voorheen.

IK stuur het Licht van de hemel omlaag naar de aarde en wie door zijn straal wordt aangeraakt, kan zijn innerlijk verlichten en de geestelijke duisternis verjagen. Het is een onmetelijk genadegeschenk dat IK uitdeel op aarde en Mijn Wijsheid kan het waarlijk zien wie de hoeder van dit Licht kan zijn. Maar nooit is Mijn Wil bepalend dat de mens dit goddelijke Licht in zich opneemt en zichzelf daardoor helderheid verschaft. Maar dat hij het als Licht uit de hemel kan herkennen, wanneer hij het zien wil, is de uitwerking van deze genadegave die zich bij ieder mens openbaart die er serieus naar streeft naar MIJ te komen en dus alle middelen gebruikt die Mijn Liefde hem aanbiedt.

En zo kan dus de onwetendheid niet als excuus naar voren worden gebracht, wanneer de mens zich moet verantwoorden voor zijn goed of verkeerd gebruikte wil. Veeleer zal de weerstand van de wil tegen Mijn Liefde en Erbarming duidelijk aan het licht komen en dus ook zijn toebehoren aan Mijn tegenstander, die van beneden net zo op de mensen inwerkt en hen aanzet Mijn genadegave af te wijzen. De mens is vrij, hij wordt noch van boven, noch van beneden, gedwongen waar het om de geestelijke ontwikkeling van de ziel gaat. En zo wordt hem ook een genadegave nooit opgedrongen waarnaar hij zijn handen niet verlangend uitstrekt, maar of ze hem ooit op aarde opnieuw wordt aangeboden is onzeker, want alleen een berouwvolle ziel die er MIJ innig om vraagt, kan weer door de straling van licht worden aangeraakt. Maar wie eenmaal Mijn genade afwijst, komt in de diepste duisternis terecht en zal elk licht schuwen, omdat de vorst der duisternis hem naar beneden trekt en hij zich zonder weerstand te bieden, overgeeft aan diens macht en kracht.

AMEN

5021 Wie zich zelf verheft - Aanmatiging - Huldiging

15 december 1950

Wie zich zelf vernedert, zal verheven worden: Maar wie zich zal laten eren door zijn medemensen, diens loon zal in het hiernamaals waarlijk gering zijn, want hij heeft zijn loon al ontvangen. U, mensen bent toch alleen maar daarom op aarde, omdat u nog onvolmaakt bent, anders zou u al in het rijk van de gelukzalige geesten zijn binnengegaan dat de graad van volmaaktheid vooropstelt. Maar als u onvolmaakt bent, hoe zult u dan eerbetoon mogen verlangen van de medemens? Hoe zal u zich kunnen laten eren, die zich voor Mijn Ogen nog niet staande zou kunnen houden als IK u plotseling wegroep van deze wereld?

Wie zichzelf vernedert, zal worden verheven. Dus stelt een verheven worden in Mijn rijk bijgevolg een diepe deemoed voorop, die u niet alleen aan MIJ, maar ook tegenover de medemensen zult moeten tonen, waarmee helemaal niet een onderworpen zijn en 'n kruiperige dienstbaarheid moet worden verstaan. Maar nooit zult u, mensen u verheven mogen voelen boven de medemensen.

Wat u (van anderen) onderscheidt aan geestesgaven, wat u aan talenten, levendig verstand of andere vermogens bezit, is niet uw verdienste, integendeel u gegeven door uw Schepper en VADER, al naar uw bestemming op aarde. Dus zullen deze gaven u niet verwaand moeten laten worden, veeleer alleen maar dankbaar tegenover HEM DIE u zo rijk heeft voorzien. U moet u echter toch van het volgende bewust blijven: dat uw ziel nog onvolmaakt is en alleen zij is het die het lichaam overleeft; dat dus alle aardse gaven vergaan, zoals u zelf eens vergaat en er buiten uw ziel niets overblijft dat u het recht geeft, arrogant te zijn: Daarom is het op aarde niet gepast dat aan een mens overdreven eer wordt bewezen, dat de mensen, die zijn broeders (en zusters) zijn, voor hem buigen of hem dienend aan de voeten liggen. Het betaamt niet dat een mens zich zo laat eren, dat dit hem tot een koning verheft, als zo'n heerschappij hem niet is opgedragen door MIJ. Want zelfs iedere

aardse heerser moet voor zijn onderdanen als liefdevolle, vaderlijke machthebber gelden, wil hij hun liefde voor zich winnen en niet alleen gevreesd zijn. Dan zal van zelf iedere onderdaan hem ook de eer bewijzen die hem toekomt: Deze is echter als aardse machthebber door Mijn Wil boven de mensen geplaatst. Maar ook zijn aanmatiging is geen deugd, maar een zwakheid en een fout voor Mijn Ogen.

U, mensen bent allen voor MIJ gelijk en onder elkaar zult u als broeders moeten zijn, de een zal de ander in liefde moeten dienen, dan bent u op de aarde als Mijn ware kinderen en blijft deemoedig van hart. Want steeds zal u zich Mijn weg over de aarde moeten voorstellen, hoe IK midden onder de mensen wandelde met Mijn leerlingen, die IK als een Broeder en Vriend terzijde stond en die IK dus ook broederlijk onderrichtte. Alle Macht stond MIJ waarlijk ter beschikking en IK kon MIJ alles verschaffen, aardse rijkdom en aanzien van de wereld: IK zou hebben kunnen heersen als een koning en alle eer en aanzien voor MIJ opeisen, maar IK zag het hoge niet, IK zag alleen maar het ellendige en zwakke en boog ME ernaar toe. Want IK kende geen verwaandheid en zocht geen eer en roem van mensen. IK gaf alleen maar Liefde en verlangde ook slechts liefde van de mensen. En wie MIJ wil navolgen, moet in liefde dienen, maar nooit in macht willen heersen. Dan pas kan hij over het grote worden gesteld in Mijn rijk, wanneer hij zich op aarde zelf heeft vernederd net als IK. AMEN

5341 Aanmatiging

21 maart 1952

Verhef u niet boven uw medemensen, integendeel, wees hen behulpzaam: Dan pas beoefent u de ware navolging van JEZUS, dan pas is de liefde werkzaam in u, die elke verwaandheid uitschakelt, die u de medemensen als broeders leert zien en die elk verschil in rang of stand opheft, dat wel alleen maar werelds bestaat, maar in Mijn rijk niet wordt geduld. Dienstbare liefde zal waar geluk in u teweeg brengen, in dienende naastenliefde bent u echter navolgers van JEZUS, van die MENS op aarde DIE u het juiste leven heeft voorgeleefd, DIE waarlijk Licht en Kracht en Macht in alle volheid bezat, omdat HIJ MIJ Zelf in Zijn Hart had opgenomen en DIE toch van deze Kracht geen gebruik maakte, door te heersen en Zich door Zijn medemensen te laten bedienen. HIJ diende Zijn broeders in diepste Liefde en deemoed en dat verhief HEM tot HEERSER over werelden en talloze schepselen, want IK Zelf betrok Zijn uiterlijke vorm en vervulde HEM met Licht en Kracht. De aanmatiging is een kenmerk van hem die uit verwaandheid en heerszucht is gevallen in de diepste diepte.

En als u, mensen aanmatigend bent, leent u hem gewillig uw oor en laat u zich door hem verleiden, u neemt zijn eigenschappen, zijn zonden over en bent hem onderworpen. Stel u niet boven uw medemensen, die toch in waarheid uw broeders zijn, omdat u allen alleen een VADER hebt en elkaar, als Diens kinderen, zult moeten liefhebben en dienen uit liefde tot MIJ. De verwaandheid brengt u makkelijk ten val, want wie arrogant van geest is, herkent MIJ DIE de eeuwige LIEFDE ben, heel spoedig niet meer, omdat er geen liefde in hem is. Want de ware liefde is een met de deemoed, echter niet met arrogantie. In deemoed dienen getuigt steeds van diepe liefde tot MIJ en die tot uitdrukking komt in dienende naastenliefde. En u zult waarlijk heel wat meer winnen, wanneer u in deemoed dienstbaar bent dan wanneer u in aanmatiging heerst. Want u zult alleen aards tot macht kunnen komen in verwaandheid, maar geestelijk verwerft u zich niets, ja, u verliest ook nog dat weinige dat u bezit. Want de verwaandheid hoort bij Mijn tegenstander, dus versterkt ze alleen zijn rijk en wat dat voor u, mensen betekent, is niet moeilijk te raden. Maar Mijn rijk is niet van deze wereld, daarom kan dienende naastenliefde wel schijnbaar aards verlies van goederen,

van aanzien en macht als gevolg hebben, maar ze verwerft zich geestelijke waarden die onvergankelijk zijn en later in Mijn rijk die ziel worden aangerekend, die nu in licht en volheid van kracht ver boven diegenen staat die op aarde heersten en hun medemensen onderdrukten.

Wie zich zelf verheft, zal vernederd worden, overweeg deze woorden en denk niet dat u datgene wat u zich op aarde verschaft door aanmatiging in bezit houdt en wat u zich in zekere zin onrechtmatig toeigent. Want hij die wil heersen neemt, hij neemt wat hem niet toekomt, hij eigent zich onrechtmatig een recht toe en misbruikt zijn macht. Dienende liefde daarentegen geeft onophoudelijk, in woorden en daden schenkt ze zich aan diegene die gebrek lijdt en haar hulp nodig heeft. Dienende liefde is ware deemoed en MIJ daarom welgevallig, dienende liefde is de ware navolging van JEZUS, die zeker naar MIJ voert, naar de VADER van eeuwigheid.

AMEN

5595 De wil bepaalt het schenken van genade Genade

6 februari 1953

Niet Mijn Wil bepaalt uw geestelijke toestand, zowel op aarde als ook in het hiernamaals, integendeel, alleen uw wil. Geen mens wordt van Mijn genade uitgesloten, geen mens kan zeggen van MIJ nooit steun te hebben ondervonden, maar zijn wil kiest of en in hoeverre hij gebruik maakt van het schenken van Mijn genaden. Mensen die geestelijk streven, die inzicht hebben, zijn alleen maar op hun geestelijk niveau aangeland omdat ze de schenking van genade door MIJ benutten, het was alleen hun wil die MIJ geen weerstand bood en die bereid was Mijn Hand vast te pakken als Die zich in medelijdende Liefde naar hen uitstreckte. En alle mensen zouden hetzelfde kunnen doen. Mijn Hand strekt Zich uit naar alle mensen op velerlei manieren, om ze op te trekken uit 'n lage geestelijke toestand naar omhoog. Maar IK kan hen niet tegen hun wil in in een toestand verplaatsen, welke het lot is van diegenen die MIJ ter wille zijn. IK kan en wil hen niet in dwangposities verplaatsen, omdat een positieve ontwikkeling onder dwang niet een werkelijk rijp worden van de ziel betekent, omdat elke dwangtoestand tegen Mijn wet van de eeuwige ordening ingaat. Maar met genaden kan IK de mensen onmetelijk bedenken. En alleen het aannemen van Mijn genaden brengt 't tot stand dat de geestelijke toestand van de mens beter wordt. Nooit mag een mens geloven dat IK Mijn schepselen met voorkeur bedenk, een ieder ontvangt zoveel en zo vaak hij begeert.

Maar wie nooit naar genade verlangt, wie de hem aangeboden genade afwijst, blijft ook onbekwaam tot elk geestelijk streven, en elk geestelijk inzicht is hem onthouden. En weer is ook alleen de wil van de mens doorslaggevend of hij werken van liefde verricht: Ook dat is beslissend, omdat de liefde hem al genade bezorgt in de ruimste mate, want een liefdevol mens ben IK al zo nabij, dat de wil die af wil wijzen, niet meer aanwezig is en dan benut hij alle genaden, d.w.z. elk hulpmiddel dat IK hem doe toekomen, ervaart hij als weldadig en hij verzet zich er niet meer tegen. Het is de wil die de mens tot liefde aanzet of hem het werkzaam zijn in liefde belet, en zo ook bepaalt de wil de toevoer van genade omdat elke weerstand moet worden opgegeven om door de stroom van genade geraakt te worden.

Ieder mens kan rijp worden wanneer hij wil, omdat hij steeds kracht krijgt toegestuurd, als hij bereid is deze kracht goed te gebruiken. En wat de een makkelijk afgaat, kan voor de ander sterke zelfoverwinning kosten, maar steeds alleen daarom, omdat zijn weerstand nog groot is en dit alles de wil van de mens bepaalt. Maar IK zou nooit van de mensen in het leven op aarde een omvorming van hun wezen vragen, wanneer dit onmogelijk zou zijn en IK verlang ook niet zoiets zwaars dat het moeilijk te vervullen zou zijn. IK verlang alleen het opgeven van de weerstand, waarvoor de wil

dus bepalend is. Maar is eenmaal de weerstand opgegeven, dan is al het andere heel makkelijk, omdat nu Mijn genade onophoudelijk stroomt en alles mogelijk maakt wat tevoren onmogelijk was. Want alles is genade wat Mijn medelijdende Liefde aanwendt om u te helpen. Elke dag die u nog op aarde bent, is genade, genade is elk wijzen hoe u uw levenskracht juist zult kunnen benutten, genade is elke hulpverlening die u door Mijn Woord wordt geboden, omdat Mijn Woord u het op de hoogte zijn van Mijn Wil en van uw levenstaak overbrengt en u door dit weten een juiste levenswandel zult kunnen leiden en dus tot zielerijpheid komen. Mijn Liefde doet u zonder mate genade toekomen, maar Ze dwingt uw wil niet en daarom zult u wel gelukkig kunnen worden, maar ook eindeloos lang nog in een ongelukkige toestand blijven, tot u toch eens uw wil verandert, tot u de weerstand opgeeft en naar MIJ en Mijn Liefde zult verlangen.

AMEN

5913 Strijden of dienen

24 maart 1954

Vergeet niet dat u strijden moet - of dienen. Maar de strijd mag geen strijd zijn tegen uw medemensen, tegen zwakken en weerlozen - ook niet dat de een tegen de ander ten strijde trekt om hem te overwinnen, terwille van aards succes. Het moet een strijd zijn tegen u zelf, tegen fouten en ondeugden, slechte gewoonten en begeerten. Deze strijd is niet makkelijk en vergt al uw krachten - maar als u in deze strijd overwinnaar wordt, is u een heerlijke winst beschoren.

U kunt echter ook een andere weg kiezen om deze winst te verkrijgen - de weg van de dienende naastenliefde. Zodra u dienstbaar bent, overwint u eveneens u zelf, want u verandert vrijwillig uw wezen. De kracht die u nodig hebt om alle fouten en ondeugden af te leggen, verwerft u zich nu door werken van liefde - en u ontvangt genade in ruime mate als u dienstbaar bent in liefde. Want u hebt nu op de eerste plaats de arrogantie overwonnen - u bent deemoedig geworden en kunt nu onbeperkt genade ontvangen. U hoeft geen strijd meer tegen uzelf te voeren zodra u dienstbaar bent in liefde. Want: dienen in liefde is slechts een andere vorm van strijden tegen zichzelf, maar met hetzelfde resultaat - de zege te behalen over al het onedele, over alle begeerten, over de liefdeloosheid.

Door strijden of dienen wordt de verandering van het wezen voltrokken in de mens, maar het dienen is heel wat makkelijker dan het strijden - en wie voor zijn medemensen steeds een broeder is die dienstbaar is, ondervindt heel wat minder weerstand dan de mens die zich de zelfoverwinning volgens plan ten doel stelt - want deze wordt van de kant van de medemensen niet het geduld en liefde betoond die de eerste zich verwerft door zijn houding tegenover de medemensen. Daarom staat er ook: strijden of dienen - omdat degene die dient moeilijke innerlijke gevechten bespaart blijven, die de ander vaak heeft te doorstaan.

Een strijd met de wapens der liefde heeft altijd kans van slagen en de sterkere is waarlijk hij die in deemoed dienstbaar is, want hij bereikt sneller zijn doel omdat hij steeds veel genade en kracht krijgt - die degene die strijdt echter nog moet afbidden voor zichzelf, daar hij anders in de strijd tegen zichzelf het onderspit delft. Ze wordt hem ook door GOD op zijn gebed toegestuurd, zodat de verandering van zijn wezen hem kan lukken, die evenwel eerst dan tot stand is gebracht, wanneer ook hij in liefde dient - wanneer zijn eigenliefde na harde strijd tot onbaatzuchtige naastenliefde is geworden, wanneer ook hij nu kracht en genade betreft door het werkzaam zijn in de liefde.

AMEN

7057 De deemoedige schenk IK Mijn genade

6 maart 1958

Mijn GEEST is machtig in de zwakke. Maar dat wil niet zeggen dat het geloof van de mens zwak mag zijn, het gaat veeleer alleen om de deemoed van het hart, dat de mens inziet en voor MIJ belijdt, dat hij zwak en onwaardig is, en dat hij MIJ om genade vraagt, die IK hem dan ook rijkelijk doe toevloeden.

Mijn GEEST kan alleen werken in een waarachtig deemoedige mens, want deze geeft zich totaal over aan MIJ, hij vraagt niets voor zichzelf, maar laat het aan MIJ over wat IK hem schenk. En een waarachtig deemoedige mens zal ook rijk met genaden worden gezegend. Hij zal deze benutten en hij zal ook innerlijk worden aangedreven werkzaam te zijn in de liefde, omdat dit het begeleidingsverschijnsel is van de ware deemoed, dat de liefde in het hart voor MIJ en voor de naaste ontbrandt. Een deemoedig mens heeft zich al bevrijd van de heerschappij van Mijn tegenstander, wiens oereigenschap de hoogmoed is. Dus is ook het dichter bij MIJ komen voor hem alleen waard om naar te streven en zo'n verlangen wordt ook Mijnerzijds ondersteund, anders gezegd. De Geestvonk in de mens streeft naar de vereniging met zijn VADERGEEST van eeuwigheid en dus kan IK Mijn GEEST ook uitgieten over hem.

Maar nooit kan Mijn Geest daar werken waar nog het kenmerk van Mijn tegenstander, de hoogmoed, is aan te treffen. Want dan zou dat a.h.w. een samenwerking zijn van MIJ met hem. De mens moet zijn binnengegaan in de deemoed, voordat IK werkzaam in hem kan worden. Maar wat is onder ware deemoed te verstaan?

Geen mens hoeft openlijk de ware deemoed te laten zien door uiterlijke gebaren, door gelaatsuitdrukkingen of 'n uiterlijk gedrag tegenover de medemens. IK kijk alleen naar de deemoed van het hart, naar het innerlijk toegeven van zwakheid en zondigheid, naar het inzien van de onwaardigheid van het geschapen wezen tegenover zijn GOD en Schepper, en dus ook naar het bekennen van zijn schuld door de vroegere zonde van afval. Eens waren alle wezens wel evenbeelden van MIJ, die in stralende schoonheid, ook MIJ Zelf als hun Schepper, blij maakten. Maar ze bleven niet wat ze waren, hun hele wezen veranderde in het tegendeel en in deze toestand konden ze zich niet meer staande houden voor Mijn Ogen: Maar in hun verblindings wierpen ze zich op als hoger dan IK, omdat ze het wezen van Mijn tegenstander hadden aangenomen, die vol hoogmoed was.

De terugkeer naar MIJ is daarom niet eerder mogelijk dan tot het wezen zijn hoogmoed heeft afgelegd, tot het hem heeft veranderd tot diepste deemoed, tot het zijn grote verdorvenheid en de verre verwijdering van MIJ inziet en nu verlangend de handen naar MIJ uitstrekt om erbarming. Dan zal IK waarlijk niet lang talmen, IK zal zijn handen vastpakken en het wezen naar ME toe trekken, want in zijn deemoed wordt het tot Mijn kind dat door de VADER liefdevol aan Zijn Hart wordt getrokken en dat HIJ nu ook overstelpt met bewijzen van Zijn Liefde, met genaden in overvloed en dat HIJ nu ook weer kan aanstralen met Zijn GEEST. En nu zal ook de Kracht van de GEEST duidelijk aan het licht komen, de mens zal gaven vertonen die schijnbaar bovennatuurlijk zijn maar die eigenlijk alleen die eigenschappen zijn die het wezen in het allereerste begin bezat, zonder welke een volmaakt wezen niet te denken is, de mens zal vol licht en kracht zijn, over een ongewoon weten beschikken en ook over vermogens die anders een mens niet eigen zijn. Maar hij zal ook, ondanks zijn nu duidelijk zichtbare band met GOD, tot in het diepst deemoedig blijven, want de deemoed is een van de goddelijke eigenschappen die alleen door de afval omsloeg in het tegendeel.

En zo zult u, mensen ook steeds naar de ware deemoed moeten streven, als u wilt dat Mijn GEEST werkzaam zal worden in u, want wie nog **een vonkje hoogmoed** in zich draagt, die heeft zich nog niet losgemaakt van Mijn tegenstander en diens voortdurende inspanning zal het zijn, hem verder in zijn ketenen te houden. En de wereld biedt hem daartoe vele mogelijkheden, zodat de mens steeds meer roem en eer zoekt en op alles neerziet wat klein en gering is. Maar dit is ook een zeker bewijs van zijn toebehoren aan de tegenstander, dat u, mensen niet buiten beschouwing zult moeten laten en u moet hoeden voor zo'n innerlijke gezindheid, die waarlijk nog ver verwijderd is van ware deemoed. Maar wilt u dat IK Zelf invloed in u zal hebben, dan zal u zich ook bewust moeten zijn van uw zwakheid, want alleen de deemoedige schenk IK Mijn genade.

AMEN

7203 Het afwijzen van het goddelijke Woord vanuit geestelijke arrogantie

6 november 1958

Wie zich afsluit voor het Woord GOD's in geestelijke arrogantie, wanneer het hem wordt aangeboden door Mijn dienaren op aarde, zal zich eens zwaar hebben te verantwoorden, want het is geen geestelijk onvermogen iets lichtvols te kunnen herkennen, het is integendeel een afwijzen uit lage motieven dat door Mijn tegenstander in de hand wordt gewerkt door zijn invloed. Geestelijke verwaandheid schakelt elk onderzoek uit, geestelijke verwaandheid is echter een duidelijk teken dat de mens onder duistere invloed staat, want geestelijke aanmatiging is het kenmerk van diegene die Mij weerstaat, omdat hij Mij niet wil erkennen. De geestelijke aanmatiging van hem die het eerst gevallen is, weerde het licht dat hem doorstraalde en wees het af om welke reden diepste duisternis hem omgaf. En zo blijft ook de mens in geestelijke duisternis die in verwaandheid het Licht weer afwijst, wanneer Mijn genade het wil laten schijnen om het hart van een zweempje Licht te voorzien. Maar het motief om het Licht af te wijzen is belangrijk, want het kan ook uit andere motieven worden afgewezen, die niet zo zeer te veroordelen zijn als juist de arrogantie van een mens.

En van geestelijke verwaandheid kan dan worden gesproken, wanneer de mens meent geen onderrichting meer nodig te hebben, in geestelijk weten voldoende onderricht te zijn en zijn eigen weten buitengewoon hoog aanslaat en zodoende gelooft geen verder weten nodig te hebben. Toch zou de mens ook dan nog bereid moeten zijn om datgene wat hem wordt aangeboden, te onderzoeken. Houdt hij dan nog met overtuiging vast aan zijn wil en wijst hij opnieuw af, dan zal hem zijn oordeel niet zo worden aangerekend, door zijn geestelijke blindheid ontbreekt het hem dan aan vermogen om te oordelen. Blijft echter zo'n onderzoek achterwege, dan duwt de mens met zijn krasse afwijzing de door Mij aangeboden genadehand terzijde en de verantwoording zal hem zwaar treffen, want eens komt het inzicht en het kan dan ook te laat zijn.

Door dwang kan niemand ertoe worden gebracht Mijn Woord aan te nemen, maar ieder heeft eens gelegenheid zich ernstig bezig te houden met vragen van twijfel, want zulke twijfel leg IK diegenen Zelf in het hart die nog niet op de juiste weg zijn. En tegenover zulke vragen zouden ook alle mensen hun standpunt moeten bepalen en ze zouden daar alleen al voordeel uit trekken, want opheldering zullen ze zeker krijgen in zover ze deze ernstig wensen. Maar nu zal het blijken, of de mens de waarheid serieus begeert, want ze zal hem zeker worden aangeboden. Geestelijke arrogantie wijst echter direct af omdat die ene(satan) het wil en diens wil ook zeker vervuld wordt door diegenen die dezelfde instelling hebben.

Aanmatiging bracht het eerste lichtwezen ten val en aanmatiging is daarom ook de aard van al zijn aanhangers, die hen onmiskenbaar kenmerkt als zijn aanhang. En er moet een grote stap worden

gezet, het innerlijk van de mens moet zich serieus trachten te veranderen, de mens moet uit de hoogmoed in de deemoed afdalen en zich dus helemaal losmaken van Mijn tegenstander en tot Mij komen in diepste deemoed. Dan pas zal een Licht schijnen in het hart van de mens en dan pas zal hij in staat zijn de kostbare genadegave in te zien die Mijn Woord voor ieder mens en zijn zieleheil is. Dan pas zal hij dankbaar aannemen wat de Liefde van de Vader Zijn kind aanbiedt. Dan zal hij erg verlangen naar spijs en drank, toch voortdurend ook verzadigd worden door Mijn Liefde.
AMEN

7308 De deemoedige schenkt GOD Zijn genade

14 maart 1959

De wil om dienstbaar te zijn, is binnengaan in de deemoed, hij is het begin van de overwinning in de strijd tegen de verwaandheid die de mens nog kenmerkt als kind van de satan en die hij daarom uit alle macht moet bestrijden. De arrogantie wil heersen, ze plaatst zich hoog boven alles wat naast haar staat, de hoogmoedige mens zou alles willen onderwerpen en dwingen hem dienstbaar te zijn, de hoogmoedige mens is meedogenloos en liefdeloos, hij heeft al de kenmerken van de tegenstander van GOD, die duidelijk aan het licht treden en daarom is hij op de weg van het verderf, wanneer hij niet verandert en serieus tegen de geest van hoogmoed ingaat. En dat zal hij doen zodra in hem de wil bovenkomt dienstbaar te zijn. Zijn medemens dienen is werkelijk bevrijdend want dan wringt hij zich los van de tegenstander en gaat een andere sfeer binnen, want de deemoed voert hem naar GOD, door de deemoed komt hij dicht bij GOD en hij ontvangt genaden in overmaat volgens Zijn belofte: "Alleen de deemoedige schenk IK Mijn genade".

De deemoed zal zich steeds bewijzen in de wil dienend te helpen, de mens gaat een volledig ander stadium van ontwikkeling binnen, wanneer hij in de deemoed leeft, wanneer hij elk gevoel van verwaandheid bestrijdt, wanneer hij begint zichzelf te doorzien en zich bewust wordt van de zwakheid van zijn wil en zijn fouten, die hem elke hoogmoedige eigenwaan ontnemen en hem verplaatsen in het bewustzijn van diepste nederigheid. En daarmee in overeenstemming zal hij zich ver van GOD verwijderd wanen, hij zal in waarachtige deemoed zijn ogen naar HEM opslaan en HEM om Zijn genade vragen. Maar dit zal geen spel zijn, geen uiterlijke vorm, maar diepe innerlijke deemoed, die hem daardoor ook waard maakt de genade GOD's te ontvangen, opdat hij gesterkt wordt in zijn voornemen aan zichzelf te werken, om zijn onvolmaaktheid op te heffen en de Liefde en genade van GOD waardiger te worden, waarnaar een deemoedig mens vurig verlangt en die hij van harte afbidt.

De deemoedige mens heeft reeds het zich afkeren van de tegenstander voltooid, want de deemoed is een goddelijke eigenschap, een graad van volmaaktheid, die steeds het zich afkeren van de tegenstander vooropstelt, hoewel de mens dan nog erg aan zich moet werken om de voortdurende aanwezigheid van GOD waardig te worden. Maar de dienende liefde die een deemoedig mens nu vervult, verandert ook spoedig zijn hele wezen tot liefde, en een waarachtig deemoedig mens komt spoedig zo dicht bij het Hart van de VADER, dat hij zich verenigt met de eeuwige LIEFDE en dus ook de voltooiing bereikt.

Zolang het de mens nog aan ware deemoed ontbreekt, is ook zijn rijpwordingsproces nog niet voltooid, want de ware deemoed trekt pas de VADER met zekerheid naar Zijn kind dat door de ware deemoed het kinschap GOD's laat zien. En zolang er nog een **vonkje hoogmoed** in de mens aanwezig is, is de weg tot aan deze vereniging nog lang, want al die tijd is nog steeds de tegenstander van GOD erbij betrokken en de strijd tegen hem moet met de hele wil en een vast voornemen worden gevoerd, en hij kan ook worden gevoerd zodra de mens na innerlijke strijd tot

dienende naastenliefde komt, die hem dan ook de zege zal opleveren over zichzelf. De mens moet alleen eens in zich keren en nadenken over zijn fouten en zwakheden, over zijn slechte eigenschappen en gewoonten. En hij zal zich van zijn hoogmoed in belangrijke mate vrij maken, wanneer hij maar eerlijk is tegenover zichzelf. Maar deze kritische zelfbeschouwing kan voor hem een ommekeer zijn, want zodra hij zichzelf doorziet en van goede wil is, zal hij zich in deemoed tot GOD wenden en HEM vragen om genade en erbarming, waarvan hij dan ook heel zeker kan zijn, want: "de deemoedige schenkt GOD Zijn genade!

AMEN

7678 Aansporing om deemoedig te zijn

20 augustus 1960

Zie uw zwakheden in en tracht er tegen te vechten, doordat u zich deemoedig aan MIJ onderwerpt en vraagt om Mijn genade, om hulp in geestelijke nood; Want bij de geringste zal IK dichtbij zijn, wanneer hij, als een van de minsten, de medemens dienstbaar is en hem helpt het heil van zijn ziel te verkrijgen. De groten zullen niet steeds de uitverkorenen zijn, integendeel waarborgt alleen ware deemoed de mens zijn roeping en daarom zijn er ook slechts weinig mensen uitverkoren, ofschoon vele daartoe geroepen zijn, d.w.z. dat veel mensen maar tot de ware deemoed hoefden door te dringen om dan ook door MIJ te worden uitverkoren.

Maar de mensen hebben allen nog te veel geldingsdrang, ze willen uit de menigte van hun medemensen naar voren treden, ze willen dat er aandacht aan hen wordt geschonken en dus a.h.w. opvallen, en dit doet al afbreuk aan de ware deemoed die het ontvangen van mateloze genaden tot gevolg heeft. Maar IK laat ieder mens zijn wil, alleen zult u moeten leren inzien wat gunstig is voor u of wat uit den boze is: Zolang het de mens voorkomt dat hij klein en onwaardig is, spreekt hij met MIJ in geest en in waarheid, als hij door het gebed verbinding met MIJ zoekt. En dan kan Mijn GEEST ook in hem binnenstromen, dan kan IK hem zonder beperking met genaden bedenken; Maar krijgt de mens aandacht van de kant van de medemensen wegens zijn gave Mijn Stem in zich te vernemen, dan kan zijn deemoed makkelijk veranderen en zwichten voor zelfingenomenheid, die steeds een gevaar is voor de mens.

En daarom zult u steeds uzelf moeten onderzoeken, wat u ertoe aanzet u te uiten tegenover de medemensen, u moet weten dat elke zelfingenomen gedachte aan Mijn tegenstander een opening om binnen te komen kan verschaffen en dat u dan MIJ Zelf verhindert in u te vertoeven en u aan te spreken. En u moet kritisch zijn tegenover uzelf, wanneer u MIJ in waarheid zult willen dienen. Want waar u ook bent, altijd zult u in "het stille kamertje" tot MIJ moeten bidden en MIJ om Mijn GEEST vragen. En kan u zich in uw kamertje (uw hart) terugtrekken wanneer u midden in de wereld staat? Wanneer u door mensen bent omringd die niet allen gelijk gezind zijn en vaak slechts sensaties verwachten? U moet geen moment vergeten dat IK de stem van een klein kind verneem, dat zich in gedachten naar MIJ keert en hem ook antwoord geef, dat IK ME echter stil houd, wanneer een onzuiver gevoel de zelfingenomenheid van een mens laat zien die wel ook tot MIJ bidt, maar niet in geest en in waarheid.

Reinig u eerst van dit gevoel en u zult klein en deemoedig voor MIJ verschijnen en niet de aandacht van uw medemensen op u trachten te vestigen. En zo zult u kunnen geloven dat IK wel onder u ben wanneer er twee of drie in Mijn Naam bijeen zijn, maar dat u geen zekerheid hebt dat IK bij u aanwezig ben waar zelfingenomenheid, hoogmoed of geestelijke verwaandheid MIJ Mijn aanwezig zijn weren en nu voor de tegenstander de deuren wijd zijn opengezet, die zich wel ook in het lichtgewaad van een engel zal presenteren, maar u niet woorden van waarheid en leven schenkt. De

deemoed van het hart is het beste teken om te onderzoeken, want de deemoedige schenkt IK Mijn genade. En u allen zult uzelf moeten onderzoeken of u zich tot ware deemoed heeft gevormd wanneer u MIJ vraagt om Mijn Woord. Dan zult u ook zeker kunnen zijn van Mijn werkzaam zijn, dan zult u door MIJ worden aangesproken en volgens uw vragen kracht en licht ontvangen.
AMEN

7730 Geestelijk overwicht is niet hetzelfde als geestelijke arrogantie

23 oktober 1960

Het geestelijk overwicht moet niet worden verward met geestelijke arrogantie. Wanneer Ik een mens binnenleid in de waarheid, wanneer hij door Mijn Woord wordt onderricht om voor de medemensen een bruikbare leraar te worden, dan mag deze ook overtuigd voor zijn weten uitkomen, omdat het van MIJ komt, en hij zal er dan ook zeker van kunnen zijn, dat hij de zuivere waarheid heeft ontvangen en dat deze waarheid hogere waarde heeft dan menselijke kennis die het verstand zich alleen maar heeft verworven en die nooit garant staat voor de waarheid, wanneer Mijn GEEST niet kon werken.

Er kan dus nooit van geestelijke arrogantie worden gesproken wanneer het er om gaat uit te komen voor de waarheid uit MIJ, die de mens rechtstreeks van MIJ ontvangt. Elke terughoudendheid zou dan verkeerd zijn, wanneer de mogelijkheid bestaat de mensen Mijn geestelijke leringen te brengen. U zult alleen niet de "paarlen voor de zwijnen" moeten gooien, d.w.z. dáár spreken waar u duidelijk de geest van Mijn tegenstander herkent, omdat daar ook de waarheid niet als zodanig wordt ingezien en elk spreken tevergeefs is.

Wie echter door Mijn GEEST wordt onderricht, moet ook gewag maken van het werkzaam zijn van Mijn GEEST, en hij moet openlijk en vastberaden optreden voor Mijn Woord. Hij zal dit ook kunnen, want zodra hij spreekt voor MIJ en Mijn rijk, bedien IK ME Zelf van hem en spreek door hem en dan zult u waarlijk niet kunnen zeggen: er spreekt een arrogante geest uit hem. Wie eenmaal door MIJ met de waarheid bekend is gemaakt, heeft ook zelf het inzicht, hij herkent elke samenhang en kan daar dus ook over spreken. En wanneer hij zeker is van de waarheid van zijn weten, omdat hij "door de GEEST" werd onderricht, zal hij ook zelfverzekerd optreden en verkeerde opvattingen weerleggen, of goede opheldering kunnen geven en dan kan hij niet arrogant worden genoemd, veeleer moet zijn geestelijk overwicht worden ingezien en erkend. De waarheid die hij overbrengt moet indruk maken op de toehoorder en hem ook de innerlijke zekerheid geven dat IK het Zelf ben DIE door de mond van een mens tot hem spreek. En daar IK op de hoogte ben van de wil van Mijn lichtdragers, kan IK ook Mijn geestesgaven zo uitdelen dat ze ook worden gewaardeerd.

En IK kies MIJ daarom Zelf Mijn dienaren uit die de opdracht hebben de zuivere waarheid verder te leiden En wie van goede wil is, die herkent de waarheid en neemt ze dankbaar in ontvangst, wie van goede wil is, wordt met de dragers van de waarheid samengebracht, opdat ook hij met de waarheid bekend wordt gemaakt naargelang zijn wil. En steeds zult u eraan moeten denken dat IK alleen de deemoedige Mijn genade schenkt, dat dus een mens die arrogant van geest is, nooit of te nimmer de genadegave, door MIJ toegestuurd, zou kunnen ontvangen, omdat daartoe alleen een diep deemoedig hart in staat is ze op te nemen, of u zou alles moeten verwerpen wat er u wordt gebracht - wat u echter bij ernstig onderzoek niet zult kunnen doen.

Geestelijk overwicht is alleen maar de algehele zekerheid vast te staan in de waarheid en dit verlang IK van Mijn lichtdragers, daar ze anders niet met volle overtuiging de waarheid uit MIJ zouden kunnen uitdragen tegenover hun medemensen. En het is noodzakelijk dat de mensen die in duisternis van geest verkeren, licht wordt gebracht, het is nodig dat hun de weg wordt verlicht die

opwaarts leidt, want op donkere wegen komt de mens niet vooruit, hij zal integendeel steeds verder afstevnen op de diepte. Daarom zal IK u steeds weer het Licht doen toekomen en zalig hij die het aanneemt, zalig hij die de weg gaat die hem in het Licht van de Waarheid wordt getoond.

AMEN

7797 Wat is het levensdoel op aarde?

14 januari 1961

U moet uw aardse levensdoel kennen als uw aardse weg als mens succesvol wil zijn, als u weer uw bestemming wilt bereiken, als u weer worden wilt wat u was in het allereerste begin. Want u bent eens van MIJ als hoogst volmaakte wezens uitgegaan. U werd geschapen als Mijn evenbeeld - uitgerust met alle goddelijke eigenschappen - vol van licht en kracht, en u stond met Mij uw GOD en Schepper voortdurend in contact - zodat u onophoudelijk licht en kracht uit Mij kon putten en daardoor ook onuitsprekelijk zalig werd.

Bij een volmaakt wezen behoort echter ook een vrije wil, anders zou u geen goddelijke schepselen genoemd kunnen worden. En deze vrije wil moest ook twee mogelijkheden voor u ontsluiten, nml. volmaakt te blijven zoals IK u geschapen had of, uw volmaaktheid prijs te geven, uw wezen te veranderen in het tegenovergestelde.

U moest dus uw goddelijkheid bewijzen doordat uw wil net zo gericht was als de Mijne, dat hij dus helemaal in Mijn WIL opging ook al was hij geheel vrij. Maar u moest dan ook in staat zijn u tegengesteld te gedragen. U moest ook van MIJ kunnen afvallen als teken van uw vrije wil - als deze tegen MIJ en Mijn Wil was gericht.

IK verlangde deze wilsbeslissing van het eerst geschapen wezen, de lichtgeest, die door Mijn overgrote Liefde buiten MIJ werd geplaatst, die als Mijn evenbeeld met MIJ en naast Mij zou scheppen en werken in het geestelijke rijk. Hij was in hoogste volmaaktheid uit MIJ voortgekomen, hij was Mijn evenbeeld - maar een ding onderscheidde hem van MIJ: hij putte zijn kracht uit MIJ, terwijl IK de Bron van Kracht ZELF was. Hij beseftte dit ook, want zijn inzicht was allergrootst.

En zo werd zijn wil op de proef gesteld die daarin bestond MIJZELF als Krachtbron te erkennen uit Welke hij voortdurend de kracht putte. Er waren echter door zijn wil en uit Mijn Kracht ontelbare wezens voortgekomen, die allen hoogst volmaakt waren geschapen en evenzo uitgerust met alle gaven en met 'n vrije wil die het bewijs waren van hun goddelijkheid. Maar het bewustzijn de verwekker van al die wezens te zijn, liet de eerst geschapen geest, de lichtdrager, hoogmoedig worden en in zijn hoogmoed kwam hij tegen Mij in opstand.

Hij doorstond dus de beproeving van zijn wil niet maar voltrok door zijn wil een scheiding met Mij, die weliswaar nooit werkelijk kon plaatsvinden omdat anders alle wezens zouden zijn vergaan, daar zij zonder MIJ en Mijn Kracht niet meer kunnen bestaan. Maar dit zich willen afwenden van MIJ heeft de lichtdrager - Lucifer - ten uitvoer gebracht en viel daarom in de diepte, een groot aantal geschapen wezens met zich mee sleurend die evenzo moesten beslissen en nu eveneens van MIJ afvallig werden.

Aan deze gebeurtenis die zich in het geestelijke rijk afspeelde ligt de schepping van de wereld ten grondslag, de ontelbare scheppingen van de meest uiteenlopende aard, die IK liet ontstaan als manier om het geestelijke langs deze weg weer terug te voeren tot MIJ - omdat het eerst dan weer zalig kan zijn als het weer met MIJ verbonden is, terwijl de verwijdering van MIJ een toestand van de grootste armzaligheid betekent.

Daarom probeer IK de kennis daarover voor u, mensen steeds weer toegankelijk te maken, want u bent dit gevallen geestelijke, dat zich op de terugweg tot MIJ bevindt en reeds dicht bij het doel is

aangekomen. Uw eens volmaakte wezen hebt u veranderd en u werd daardoor onvolmaakt. U bent ook als mens nog onvolmaakte schepselen, maar u kunt in het aardse leven weer volmaakt worden als u slechts Mijn Wil vervult, als u zich aanpast aan de wet van de goddelijke ordening, als u een leven in liefde leidt en uw wezen weer geheel tot liefde verandert zoals het geweest is in het allereerste begin.

De liefde verenigt u weer met MIJ, maar u moet u vrijwillig openstellen voor MIJ. U mag u niet verweren als Mijn Liefde u wil bestralen, u moet alles doen om uw aardse opdracht te vervullen die alleen daarin bestaat dat uw wil zich naar MIJ keert - dat u zich geheel aan MIJ overgeeft en in liefde naar MIJ toe ijlt. Dan wordt u ook een dieper weten ontsloten en de toestand zonder licht wijkt van u. U verkrijgt dan een helder inzicht en begrijpt de hele samenhang en u laat de armzalige staat achter u. U verbindt u dan weer met MIJ en u vindt in deze verbinding de vroegere gelukzaligheid, die u eens vrijwillig prijs gaf, die echter bij ieder wezen hoort dat eens van MIJ is uitgegaan als een stralend evenbeeld van MIJZELF, tot wat het ook eens weer worden zal omdat dit Mijn doel was bij het scheppen en het ook eeuwig blijven zal: MIJ kinderen te vormen die met MIJ kunnen scheppen en werken in hoogste zaligheid.

AMEN

7803 De geestelijke hoogmoed en het gevaar ervan

21 januari 1961

De geestelijke hoogmoed is het grootste kwaad, want deze te overwinnen vereist de grootste kracht. En daar de mens die geestelijk hoogmoedig is nog geheel en al aan de tegenstander toebehoort, zal hij GOD nooit vragen om toezending van kracht en hij zal gekluisterd blijven tot zijn hart is veranderd tot deemoed, wat meestal meer dan een gang over de aarde vergt, dus een hernieuwde kluistering in de materie nodig heeft. De geestelijke hoogmoed is zodoende de erfelijke kwaal van hem die uit hoogmoed in de diepte is gevallen. Deze zal zijn hoogmoed ook in eeuwigheden niet opgeven en daarom zal hij pas dan de weg naar de VADER inslaan, wanneer hij zich zo klein en nederig en krachteloos voelt, dat hij nu smeekt om kracht, die hem dan ook geschonken wordt. En zo ook is zijn aanhang die in geestelijke hoogmoed volhardt, die zich niet buigen wil onder de Wil van GOD, die daarom ook geen "GOD" boven zich wil erkennen, die als mens van de waarde van zijn "ik" zo helemaal overtuigd is, dat hij geen geestelijke onderrichtingen aanneemt, dat hij meent geen hulp nodig te hebben die hem van de kant van een hogere Macht kan worden verleend.

Volledig ongeloof en geestelijke hoogmoed zullen steeds samengaan en omdat de mens geen GOD wil erkennen, zal hem ook nooit de kracht kunnen toevloeien zich te bevrijden van die erfelijke kwaal en de medemens kan hem niet beïnvloeden, omdat hij denkt verheven te zijn boven alles wat "geloven" vooropstelt, wat in geestelijk gebied oprijst. Deze mensen aan te spreken en hun het Woord GOD's over te brengen, heeft zelden succes, omdat ze voortdurend onder de invloed van de tegenstander van GOD staan, die ook zijn aanhang van GOD gescheiden wil houden, opdat hij zelf niet zwakker zal worden in zijn macht en kracht, die hij in zijn aanhang meent te bezitten.

Er moet grote aardse en lichamelijke nood over een mens komen die geestelijk hoogmoedig is, zodat hij bij zichzelf het gevoel van zwakheid bemerkt, waardoor zijn gedachten zouden kunnen veranderen, hij moet inzien dat hij niets is en niets veranderen kan krachtens zijn menselijke natuur en dit gevoel van gebrekkigheid moet hem tot nadenken aanzetten, dan geeft hij langzaam zijn arrogantie op - om welke reden het een genade van buitengewone betekenis is, wanneer de mens in zulke levensomstandigheden wordt geplaatst waarin hij zich van zijn zwakheid en gebrekkigheid bewust wordt en hij daaruit de konsekventies kan trekken. Maar zijn vrije wil blijft steeds

gehandhaafd, waarom ook steeds de tegenstander zijn invloed zal uitoefenen en hij dan net zo goed de gedachten kan verwerpen die bij hem opkomen.

Maar er wordt om zijn ziel geworsteld ook van de kant van de Lichtwereld om hem voor het lot van een hernieuwde kluistering te behoeden. En wanneer het hun maar gelukt dat de mens voor zijn dood zijn volslagen nederigheid beseft en dat hij nog voor zijn dood een Macht boven zich erkent, dan kan hij nog in het hiernamaals verder worden geholpen en hoeft hij niet nog een keer de gang door de gehele schepping te gaan. Dan is het hem gelukt zich te bevrijden van de heerschappij van de tegenstander, ofschoon de ziel in het rijk hierna erg zal moeten worstelen om tot het licht te komen dat op aarde vaak voor haar heeft geschenen, maar niet werd aangenomen. Maar GOD heeft erbarming met iedere ziel en HIJ geeft haar niet op. Maar de mens heeft 'n vrije wil en deze alleen bepaalt het lot van de ziel wanneer ze het aardse lichaam verlaat.

AMEN

8208 Kritiek op het goddelijke Woord toont geestelijke hoogmoed aan

7 juli 1962

Tot welke geestelijke hoogmoed verstouten de mensen zich die Mijn genadegaven van boven willen bekritisieren of om zich geroepen te voelen daarover te kunnen oordelen. De goddelijke Wijsheid is met het verstand niet te bevatten, ze kunnen alleen maar de genade om juist te denken afbidden, die hun ook zal toekomen, omdat ze dan al in verbinding treden met MIJ. Wie echter alleen met zijn verstand wil oordelen, wie werkelijk gelooft d.m.v. gedachten binnen te kunnen dringen in de waarheid en de Oorsprong ervan, is aanmatigend en zal steeds zijn ontoereikendheid moeten toegeven en hij zal ook moeten inzien dat hij geen recht heeft tot zo'n onderzoek, omdat de geestelijke gebieden voor hem gesloten zijn, wanneer hij ze niet onder Mijn begeleiding betreedt. Maar de mensen matigen zich zulks toch aan en ze komen dan met een oordeel dat nooit juist kan zijn, omdat de mens net zo lang in duisternis verkeert, als dat hij de vereniging met MIJ nog niet heeft nagestreefd, maar die ook diepste deemoed en 'n inzien van de eigen gebrekkigheid vooropstelt, waarin dan de mens zich deemoedig tot MIJ wendt en MIJ om verlichting van zijn denken vraagt.

Wie alleen maar zijn aardse leven leeft, wie er niets aan doet zijn innerlijke leven op orde te brengen, wie dus gelooft alles met het menselijk verstand te kunnen doorgronden en te motiveren, is er waarlijk niet toe geroepen te oordelen over een goddelijke genadegave, want voor hem zal zowel het gebeuren van het overbrengen als ook de rijke genadestroom die naar de aarde vloeit, onbegrijpelijk zijn en blijven, omdat de mens elk inzicht heeft verloren door zijn val in de diepte van weleer en het daarom in hem nog duister is. Hij moet eerst een licht in zich doen ontbranden wat tot stand wordt gebracht door onbaatzuchtige liefde, maar hij dan ook in deemoed de zwakheid van zijn verstand beseft en hij de geestelijke gebieden niet meer betreedt om ze met behulp van zijn verstand te doorgronden. En toch matigen veel mensen zich een oordeel aan die hiertoe niet op z'n minst bevoegd zijn. En dit is een teken van grote geestelijke arrogantie. En ze zullen steeds meer in de duisternis terecht komen, tot ze zich naar MIJ Zelf keren en dan ook door MIJ kunnen worden ingelicht, wanneer hun verlangen naar waarheid ernst is.

Maar u zult dan deemoedig naar MIJ toe moeten komen, want alleen de deemoedige schenkt IK Mijn genade. En zodra u hoogmoedig van geest bent, heerst Mijn tegenstander nog over u, die vol hoogmoed is en deze ook op u wil overdragen. Veel mensen zijn van de scherpte van hun verstand zo overtuigd, dat ze geen onderrichtingen willen aannemen en dezen zullen ook nooit met de reine waarheid bekend kunnen worden gemaakt, omdat waarheid juist alleen deel van een deemoedig

mens kan zijn, want ze gaat van MIJ uit en maakt steeds alleen maar indruk op de harten van diegenen die zich in diepste deemoed aan MIJ overgeven.

Maar wie hoogmoedig is ontbreekt de liefde, want hij is nog helemaal gebonden aan hem die zonder liefde is, die zichzelf echter boven alles stelt en die ook MIJ niet wil erkennen als zijn HEER. Hoed u daarom voor geestelijke hoogmoed, hij maakt u toch volledig blind in de geest en nooit zult u dan Mijn genadegaven kunnen aannemen en vastpakken, want ze zullen voor u slechts warrige gedachten zijn en geen licht uitstralen, omdat de tegenstander dit verhindert, die u in diepste duisternis wil blijven houden om u niet te verliezen.

AMEN

8281 Het gevaar van arrogantie

24 september 1962

Wie zich Mijn Woord ter harte neemt: "U bent allen zondaars" - zal ook in diepste deemoed blijven, hij zal niet arrogant zijn en ook geen hard oordeel vellen, want het inzicht zelf nog niet volmaakt te zijn, zal hem er steeds aan laten denken, dat hij een zwak mens is die Mijn kracht en versterking nodig heeft en hij zal met een deemoedig hart tot MIJ komen en MIJ erom vragen.

Wie daarentegen van zichzelf en zijn eigenwaarde overtuigd is, diens wezen zal hoogmoed verraden, die zal zich boven zijn medemensen verheffen en deze aanmatiging zal zich uiten in geringschatting van anderen, in liefdeloos oordelen en in de mening een hoger weten te bezitten en daardoor ook geen onderrichting meer nodig te hebben, of deze nu van aardse of geestelijke aard is. Steeds zal de arrogante mens geloven dat niveau bereikt te hebben vanwaar hij op de medemensen kan neerkijken.

En de verwaandheid, die hem in de diepste diepte liet neerstorten, is waarlijk deel van Mijn tegenstander, want hij verhief zich boven MIJ, zijn GOD en Schepper en van de geschapen wezens trok hij een grote schare met zich mee de diepte in. Aan al deze gevallen wezens kleeft nog veel van de arrogante geest, wanneer ze als mens hun laatste wilsproef moeten afleggen. En de verwaandheid is een teken van onvolmaaktheid, dat heel bedenkelijk is, waartegen de mens nu moet strijden in het aardse leven, tot hij geheel deemoedig wordt tegenover MIJ en zich dan ook tegenover zijn medemens niet groter zal voordoen dan hij is, maar het volste begrip heeft voor diens zwakheden, omdat hij zelf zijn eigen onvolmaaktheid inziet.

Bij een juiste band met MIJ hoort echter diepste deemoed en zodra de mens bekent dat hij zondig is en zich als zodanig ziet, zal hij ook tot JEZUS CHRISTUS zijn toevlucht nemen en HEM smeken hem vrij te maken. De deemoed zal hem met innigheid laten roepen tot HEM en hij zal genade vinden voor Zijn Ogen, want "de deemoedige schenk IK Mijn genade".

En geen mens kan van zichzelf aannemen dat hij volmaakt is, zolang hij op aarde leeft. Hij kan alleen een hogere graad van inzicht bezitten, maar juist dit zal hem steeds deemoediger laten worden, omdat hij de grootte van zijn GOD en Schepper beseft en de oneindige Liefde die deze GOD en Schepper Zijn schepselen schenkt, die het schepsel wel onuitsprekelijk gelukkig maakt, maar hem niet verwaand laat worden.

Arrogantie is steeds nog een teken van gebrekkig inzicht, want de tegenstander probeert het licht te verduisteren, de tegenstander heeft nog vat op de mens wanneer deze van zichzelf en zijn eigenwaarde overtuigd is. U allen hebt nog erg te strijden tegen dat euvel, want steeds weer zal Mijn tegenstander u een verkeerd gevoel van meerderwaardigheid inblazen, hij zal steeds weer de kunst verstaan een zwakke plek te vinden, waar hij in u een gevoel van eigendunk kan wekken.

En u moet daarom op uw hoede zijn en elk gevoel van verwaandheid in de kiem trachten te smoren, want altijd moet u eraan denken dat uw Heiland en Verlosser JEZUS CHRISTUS de weg van de diepste deemoed is gegaan om juist voor uw val door hoogmoed verzoening tot stand te brengen. U moet aan Zijn kwellingen en lijden denken die die verzoening van HEM eiste. En u moet weten dat uw gang over de aarde het gevolg is van die val in de diepte, die de hoogmoed veroorzaakt heeft. De terugkeer naar MIJ kan alleen over de weg van de deemoed plaatsvinden en de weg over de aarde moet u dit inzicht brengen dat u zwakke hulpeloze wezens bent, die Mijn liefdevolle hulp nodig hebben om weer omhoog te klimmen, en die MIJ steeds maar weer om hulp moeten vragen als ze de weg over de aarde met succes willen afleggen. Wie echter nog een arrogante geest heeft, is nog ver van MIJ en zal MIJ ook moeilijk vinden. Want de ware liefde, die de naaste omvat, kan zich in hem ook niet ontplooiën; maar hij zal zich in zijn verwaandheid verre houden van HEM, DIE hij liefde moet schenken. En daar een mens alleen maar rijp kan worden door een leven in liefde, zal de arrogante mens geen geestelijke vooruitgang boeken, maar op hetzelfde niveau blijven staan, als hij tenminste niet helemaal afzinkt, omdat Mijn tegenstander hem nog gekluisterd houdt. Strijd daarom tegen deze kwaal en oefen op uzelf scherpe kritiek uit, dan zult u fouten ontdekken, die u klein laten worden en u zult afdalen van de troon die u voor uzelf hebt opgericht in het verkeerd taxeren van uw betekenis. Alleen de deemoed zal u rijp laten worden, want dan zult u genaden van MIJ ontvangen in overvloed. IK zal Zelf ME over u ontfermen, want in de deemoed komt u dicht bij ME - en uw gebed tot MIJ zal innig en vol overgave zijn - en IK zal uw smeekbede inwilligen. IK zal u tot ME trekken als Mijn kinderen, want u hebt u dan definitief afgescheiden van Mijn tegenstander, die daarom tot Mijn tegenstander werd, omdat hij zich verhief boven HEM, uit WIENS Kracht hij was voortgekomen.

AMEN

8589 Gebed om kracht en genade - Hoogmoed - Deemoed

18 augustus 1963

U moet u ervan bewust worden dat u Mijn genade voortdurend zult kunnen vragen, zowel voor uzelf alsook voor uw medemensen en voor alle zielen in het geestelijke rijk. Altijd is de vraag om genade toe te sturen een daad van deemoed wanneer u ze voor uzelf vraagt, want u bekent daardoor uw zwakheid en komt in deze zwakheid naar Mij, dat IK u sterk. En de mens die zich zwak voelt zal Mij ook steeds deemoedig tegemoet gaan en de deemoedige schenken IK Mijn genade. En vraagt u genade voor anderen, voor de medemensen of voor de zielen in het hiernamaals, dan is dat een daad van onbaatzuchtige liefde, want u zult diegenen willen helpen die zwak van geest zijn, u smeekt kracht af voor deze eveneens zwakke zielen en IK kan deze terwille van uw liefde hun ook doen toekomen. Maar steeds is het een geestelijke bede die u tot Mij richt en waarlijk, deze zal ook altijd aan u worden vervuld. En steeds zult u met alleen een deemoedig hart Mij daarom vragen, u bekent voor Mij dat u zwak bent en weet dat alleen van Mij kracht en genade kan uitgaan enzo geeft u ook uw gebrekkigheid toe en verlangt volmaakt te worden waartoe u Mijn ondersteuning voor u afbidt.

En wanneer u zich nu voor ogen houdt dat u eens van Mij bent afgevallen omdat u meende sterk te zijn en geloofde Mij en Mijn Kracht niet meer nodig te hebben, dan zal het u ook begrijpelijk zijn dat u vrijwillig uw volmaaktheid had vergooid. Maar u bent op aarde als mens belichaamd met het doel naar Mij terug te keren en deze terugkeer moet op tegenovergestelde wijze plaatsvinden aan de afval van Mij. U was hoogmoedig en geloofde dat u in het bezit was van kracht in overvloed. Maar

nu zult u in diepste deemoed uw zwakheid moeten inzien en bekennen door Mij te vragen om het toesturen van kracht.

Omdat u zich eens vrijwillig van Mij afwendde, zult u Mij om de genade moeten vragen, om een geschenk dat u niet hebt verdiend, dat u voor uzelf hebt verspeeld in arrogantie. Maar geloof Mij dat IK zo'n verzoek om kracht en genade erg graag vervul daar IK toch Zelf wil, dat u weer de volmaaktheid zult bereiken en u zich weer bij Mij zal kunnen aansluiten om hemelse vreugden te ontvangen die alleen de vereniging met Mij u kan bereiden. Alleen al het bekennen van uw onwaardigheid en het toegeven van uw zwakheid brengt Mij ertoe, u in rijkste mate te bedenken. Daarom zult u Mij steeds weer om het toesturen van kracht en genade kunnen vragen. Het is een geestelijk verzoek dat IK u onherroepelijk vervul, want Mijn gelukzaligheid bestaat erin, Mijn schepselen ononderbroken de Kracht van Mijn Liefde te bezorgen opdat ze opwaarts kunnen gaan en steeds dichterbij Mij komen, Want uit eigen kracht bent u daartoe niet instaat, zolang u niet buitengewoon werkzaam bent in de liefde en voor uzelf kracht verwerft.

Maar een gebed in geest en in waarheid om het toezenden van genade en kracht is een heel zekere waarborg voor het ontvangen ervan, want steeds weer benadruk IK het: "De deemoedige schenk IK Mijn genade" en alleen een deemoedig hart richt dit verzoek aan Mij. En steeds maar weer geeft IK u de verzekering dat u dit verzoek wordt vervuld, want u bekent Mij daardoor toch maar, dat u wenst dichterbij Mij te komen, en u doorstaat daarmee al de wilsproef op aarde: een zich vrijwillig naar Mij toekeren van Wie u zich eens afwendde in arrogantie en heerszucht. Maar wie vraagt is noch arrogant noch heerszuchtig, hij onderwerpt zichzelf aan Mij en wegens zijn deemoed kan IK nu ook in onmetelijke mate uitdelen, en waarlijk, niemand zal leeg weggaan die dit verzoek tot Mij richt, dat IK uitermate graag hoor en ook vervul.

Komt eerst deze gedachte opnieuw in u tot leven om van Mij kracht en genade voor uzelf te vragen, dan erkent u Mij ook als uw GOD en Schepper, Die uw Vader wil zijn, u staat al in verbinding met Mij, wat steeds door een innig gebed wordt bewezen, het doet er niet toe waar u om vraagt. Maar Kracht en Genade zijn geestelijke goederen, die IK iemand die vraagt nooit zal onthouden, omdat ze zijn deemoed bewijzen en altijd zal IK de deemoedige Mijn genade schenken, zoals IK het heb beloofd.

AMEN